

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Α.α) Καθόμουν κοντά στα δίχτυα' δεν υπήρχε πλάι μου κυνηγητική λόγχη αλλά γραφίδα και πλάκες αλειμμένες με κερί' σκεφτόμουν κάτι και κρατούσα σημειώσεις' αν και (είχα) άδεια τα δίχτυα, είχα όμως γεμάτες τις πλάκες. Τα δάση και η μοναξιά είναι μεγάλα ερεθίσματα της σκέψης. Όταν βρεθείς στο κυνήγι, θα μπορέσεις κι εσύ να φέρεις πλάκες αλειμμένες με κερί.

β) Μόλις τον κοίταξε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του. Εκείνος απάντησε ότι ήταν ο Πλούτωνας (Χάροντας). Τότε τρόμος συντάραξε τον Κάσσιο και τον ξύπνησε/τον σήκωσε από τον ύπνο του. Ο Κάσσιος φώναξε τους δούλους και τους ρώτησε για τον άνθρωπο. Εκείνοι δεν είχαν δει κανένα. Ο Κάσσιος για δεύτερη φορά παραδόθηκε στον ύπνο (ξανακοιμήθηκε) και ονειρεύτηκε την ίδια μορφή.

B.2. sedēbam → έδρα, έδρανο, εδράζομαι

stilus → στιλέτο, στιλό

homine → ουμανισμός, ουμανιστής

viderant → βίντεο, βιντεοσκόπηση, βιντεοσκοπώ, ιδέα, ιδεολογία, ιδεολογικός, ιδεατός, ιδεαλισμός κ.ά.

dedit → δόση, επίδοση, παράδοση, ανταπόδοση, απόδοση, διάδοση, ενδίδω, καταδίδω, προσδίδω, παραδοτέος, αποδοτικός κ.ά.

B.6.α.)

ρήμα/απαρέμφατο	Υποκείμενο
licēbit	adportāre (τελικό απαρέμφατο)
adportāre	te (μετατρέπεται η δοτική προσωπική tibi σε αιτιατική)
respondit	ille
esse	se (ταυτοπροσωπία-λατινισμός)
excitāvit	terror

β) Στην περίοδο λόγου «Quem simul aspexit Cassius, timōrem concēpit nomenque eius audīre curīnit» το υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου audīre είναι η λέξη Cassius, που βρίσκεται σε πτώση ονομαστική, καθώς το Cassius είναι και υποκείμενο του ρήματος curīnit και έχουμε ταυτοπροσωπία. Το υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου σε περίπτωση

ταυτοπροσωπίας κανονικά εννοείται σε ονομαστική πτώση (όπως δηλαδή και το υποκείμενο του ρήματος).

Αντικατάσταση του ρήματος *cup̄n̄it* από το *narravit* → «*Quem simul aspexit Cassius, timōrem concēpit nomenque eius se audīre narravit*»

Αν αντικατασταθεί το *cup̄n̄it* από το ρήμα *narravit* (λεκτικό ρήμα), τότε το *audīre* θα είναι ειδικό απαρέμφατο, του οποίου το υποκείμενο θα είναι η αντωνυμία *se* σε πτώση αιτιατική. Το υποκείμενο του ρήματος *narravit* είναι η λέξη *Cassius* και παρά το γεγονός ότι ταυτίζεται νοηματικά με το υποκείμενο (*se*) του απαρεμφάτου *audīre* και έχουμε ταυτοπροσωπία, τίθεται σε αιτιατική πτώση, καθώς το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται κανονικά σε αιτιατική και δεν παραλείπεται ποτέ (λατινισμός).